

УДК 316.32:004

Сердюк І. В. – ад'юнкт Національної академії
внутрішніх справ України, м. Київ

МОРАЛЬНО-ПРАВОВІ ВИКЛИКИ ГЛОБАЛЬНОГО ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Досліджено виклики, що стоять перед суспільством в епоху глобальної інформаційної революції. Обґрунтовано, що плюралістична ідеологія інформаційного суспільства призводить до втрати чіткої ієрархії моральних цінностей, зростання відчуження та втрати комунікацію своєї автентичності. Визначено необхідність модернізації правової системи суспільства і формування нових етичних норм поведінки в кіберпросторі.

Ключові слова: глобальне інформаційне суспільство, мораль, право, аксіологічний плюралізм, відчуження, споживацька культура, комунікація, інформаційне законодавство.

Інформаційна революція сприяє стрімким змінам, що надає людству принципово нові можливості в усіх сферах життєдіяльності. Однак разом із благами, які вже зараз забезпечує інформаційна революція, і тими, на які суспільство очікує в майбутньому, вона передбачає виникнення абсолютно нових викликів. Формування суспільства нового типу викликає зміни не лише в способах виробництва, а й у світогляді людей, їх образі життя. Виникнення нового інформаційного поля людського буття змінює весь життєвий світ людини. В електронному просторі змінюються поведінкові стандарти та ціннісні орієнтації особистості. Це породжує низку серйозних морально-правових проблем, які вимагають обговорення в межах гуманітарного знання. Глобальне інформаційне суспільство потребує розв'язання не лише технічних, а й морально-правових проблем, породжених фактом існування цього суспільства.

Метою пропонованої увазі статті є аналіз основних морально-правових проблем глобального інформаційного суспільства.

Виклики, що стоять перед суспільством в епоху глобальної інформаційної революції, стали предметом вивчення багатьох сучасних західних науковців (З. Бауман, У. Бек, Ю. Габермас,

У. Еко, Р. Ингегарт, М. Кастельс, Л. Лесиг, Ф. Уебстер), вітчизняних філософів і правників (С. Л. Гнатюк, О. А. Гриценко, О. В. Гриценко, О. Г. Данильян, О. П. Дзьобань, С. Б. Жданенко, М. З. Згуровський, С. І. Здіорук, А. В. Колодюк, М. В. Костицький, Н. В. Кушакова-Костицька, А. В. Пазюк та ін.). Аналіз наукової літератури підтверджує, що нині в гуманітарній науці накопичився значний пласт досліджень, присвячених інформаційному суспільству загалом і морально-правовим аспектам розвитку цього суспільства зокрема. Однак вони не забезпечують цілісного уявлення про стан і характер трансформації права та моралі в інформаційному суспільстві, що зумовлює актуальність обраної проблеми.

Технологія як цінність і ключовий чинник розвитку інформаційного суспільства змінює своє значення та стає основою, що визначає структуру та вектори розвитку соціуму. Ці зміни стосуються не лише технологій і принципів господарювання, а зачіпають світовідчуття людей і стереотипи поведінки. В умовах нового суспільства традиційні цінності набувають нового значення, адже змінюється сам моральний статус індивіда і механізми регуляції його поведінки. Система цінностей, яку ще недавно вважали непорушною, зазнає радикального перегляду. Соціальна стабільність, зокрема стабільність будь-яких міжособистісних відносин, втрачає своє значення. Британський філософ і соціолог З. Бауман зазначав стосовно цього, що: «наша культура – перша в історії, яка не винагороджує довговічність і здатна розділити життя на низку епізодів, які проживають з наміром запобігти будь-яким довгостроковим наслідкам і ухилитися від жорстких зобов'язань, які б примусили нас прийняти ці наслідки» [1, с. 315].

На думку П. Фролова, однією з перших жертв у цьому процесі перегляду цінностей стає мораль. «Мораль такого суспільства вирізняється “хаотизацією” цінностей, розхитаністю їх колишньої ієрархії, багатозначністю зв'язків між цілями, засобами та результатами вчинків, специфічним набором і розкладом цінностей, власною стилістикою моральної практики, а також специфічною риторикою, яка, з одного боку, проголошує ідею толерантності щодо можливих пропорцій і комбінацій різних норм і цінностей, а з іншого – наголошує на девальвації ролі інститутів моральних авторитетів, забуття самої мови добродішності та пороків, її каналізацією і примітивізацією» [2].

В інформаційному суспільстві нова мораль не замінює попередні її типи, а певним чином «надбудовується» над ними, набуваючи особливих способів співіснування. Актуально залишається потреба суспільства в універсальних моральних нормах, однак її досягнення здійснюють за рахунок аксіологічного плюралізму. Більшість сучасних філософів аксіологічно нейтрально оцінюють інформаційне суспільство. Це пов'язано з тим, що тенденції розвитку інформаційного суспільства досить суперечливі та невизначені. Вони розвиваються у двох напрямках: «Мережеве суспільство може стати як високо організованим людським “мурашником”, де значення індивідуального рішення зводиться до нуля, так і царством найвищої свободи індивіда. Окрім цього, знеособлену та суперіндивідуалістичну соціальні перспективи можна реалізовувати паралельно» [3].

Нові ціннісні орієнтації, що формуються в інформаційному суспільстві кардинально відрізняються від традиційного морального світу. Порівняно з традиційним суспільством, для людини інформаційної епохи значущості набуває самореалізація, а використання нових технологій сприяє значному розширенню людських можливостей, формуванню незалежності, винахідливості, кмітливості та практицизму. Разом із тим, людина свідомо може здійснювати негативні вчинки, не відчувачи необхідності в моральному схваленні з боку оточуючих і не боячись осуду. Так, однією з проблем, яка потребує морально-правового осмислення постає домінування публічності та втрата цінності конфіденційності. У праці «Втрачена анонімність приватного життя» відомий італійський культуролог У. Еко зазначає, що головним абсурдом сучасного суспільства стала добровільна відмова від приватності на межі патології й ексгібіціонізму [4, с.156]. Втрачена анонімність приватного життя розчиняється в публічному: на телебаченні відомі медійні особи заради уваги глядачів розповідають власні секрети. Пересічні громадяни постійно відчують спокусу відкритися світу в Інтернеті, щоб також отримати певний статус і стати відомими. Особистість практично позбавлена необхідного їй інтимного простору, а кіберпростір стає «простором оголення», де вона (людина) демонструє себе та виставляє інтимніші подробиці приватного життя. В інформаційному суспільстві формується особлива сфера «публічної інтимності», внаслідок чого у значної кількості людей формується уявлення

про те, що буття у віртуальному просторі є необхідним підтвердженням самого факту існування особистості.

Науково-технічний розвиток і стан суспільної моралі постійно віддаляються один від одного, що може мати загрозливі наслідки. Професор О. Г. Данильян пов'язує сучасну кризу моралі з «гіпертрофованим технічним розвитком людства та безконтрольним і хаотичним зростанням інформації в сучасному суспільстві» [5, с. 21]. Деградація духовного світу на тлі технічного прогресу засвідчує, що «інформаційне суспільство не є безпроблемною й позитивною реальністю, про яку говорять його апологети, а розкриває новий рівень моральної безвиході й суперечностей, яких не знали попередні епохи» [5, с. 22]. На взаємозв'язок між розвитком інформаційних технологій і поглибленням моральної кризи звертає увагу Н. В. Кушакова-Костицька: «Висока технологічність сучасного інформаційного обміну поступається ще вищим темпам моральної та духовної деградації, які супроводжують процес розвитку інформаційного суспільства» [6, с. 278].

Певна парадоксальність сучасної ситуації полягає в тому, що криза духовності розвивається на тлі покращення умов життя людини, що є результатом технізації як суспільного життя, так і освіти. Технізація призводить до поглиблення відчуження між людьми та деморалізації суспільства. Загальне відчуження в інформаційному суспільстві стає тотальним, адже індивід відчужується від оточуючих, соціуму і від себе самого загалом. Це детермінує його деструктивну діяльність.

В умовах інформаційного суспільства людина отримує соціально-політичну, моральну свободу, однак залежність в економічній та інформаційній сферах набуває нових масштабів, адже прагнення до чуттєвих задовольень, споживання, прибутку нав'язує їй саме суспільство. Телекомунікаційні технології (телебачення, Інтернет, мобільний зв'язок) формують споживацьку культуру мільйонів людей. Окрім цього, інформаційні технології самі стали споживаним продуктом. Таким чином, у постійній гонитві за благами людина втрачає власну вкоріненість у світі. Ключовими станами життя стають рух, альтернативність способів подальшого розвитку, невизначеність майбутнього, багатофакторність, плюралізм тощо. Українські філософи О. П. Дзьобань і С. Б. Жданенко зазначають, що «інформаційне суспільство – це суспільство,

у якому відбулася втрата взаєморозуміння, що призводить до неможливості знайти загальний стандарт поведінки, загальні ідеї, єдину мову. Це призводить до зростання різних субкультур, що збільшує ступінь конфліктогенності соціуму. Такий ціннісний плюралізм постає не стільки виявом свободи, скільки неможливістю дійти спільних ідей через вплив інформації. Засилля інформації призводить до витіснення ціннісно-сміслових настанов; миттєвість і сенсаційність виходять на передовий план, усуваючи сам прецедент серйозної рефлексії» [7, с. 118]. Плюралістична ідеологія інформаційного суспільства спричиняє втрату чіткої ієрархії моральних цінностей. В умовах традиційного суспільства та моністичної ідеології система моралі побудована на базових цінностях, які чітко розмежовують добро і зло. В умовах плюралістичної культури інформаційного суспільства, толерантності як абсолютної суспільної цінності, те, що раніше вважали недопустимим, суспільство готове без засудження сприймати як право свободи вибору. Таким чином, в умовах інформаційного суспільства пріоритетними визнають не цінності певної соціальної групи, а ті, які ґрунтуються на особистісному виборі індивіда [7].

Інформаційне суспільство надає людині широкі можливості морального вибору, без якого проблематичним є процес становлення автономного морального суб'єкта. Однак відсутність цілісності глобального світу породжує небезпечні тенденції, здатні спотворити мораль, адже виникає множинність шаблонів поведінки, на які орієнтується індивід. У традиційному суспільстві життєві ідеали і взірці поведінки ґрунтуються на безумовному авторитеті батьків, близьких або видатних особистостей. Сучасна культура звільняє індивіда від ідеалів, через що кожен може самостійно визначити взірць, спираючись, наприклад, на думку авторитетів найближчого оточення (до нього не обов'язково належать батьки), а їхні приклади не завжди мають позитивну спрямованість і пов'язані з шаблонами поведінки, наявними в численних каналах масової інформації, телебачення й Інтернету.

Відсутність чітких життєвих пріоритетів зумовлює прагматику одного дня, через що відпадає потреба в налагодженні довготермінових відносин з іншими людьми та призводить до відчуження. Як наслідок, комунікація, на думку О. Г. Данильяна, «стає формальною і вихолощеною, позбавленою людського

начала» [5, с. 21]. Втрата комунікацією автентичності стає головною моральною проблемою інформаційного суспільства. Прискорення інформаційних потоків і постійна зміна ціннісних й ідеологічних пріоритетів, гонитва за сенсаційністю призводить до того, що комунікація стає формальною, позбавленою людської основи. Поступово цей процес набуває глобального характеру, загрожуючи засадам людського буття. Наслідком стає самотність – ще одна моральна проблема інформаційної епохи. «Самотність у мережі» стає частиною життя людини в інформаційному просторі. Спілкування в Інтернеті, зокрема нові знайомства, є ризикованими, тому що неможливо бути впевненим у тому, з ким саме відбувається спілкування, а думки і цілі співрозмовника можуть бути не лише аморальними, а й протиправними. Варто зазначити, що спілкування не має правового захисту, а право на нього не має чіткої регламентації, саме тому воно є незахищеним. Правові механізми, за допомогою яких можна було б диференціювати спілкування, нині відсутні. Таким чином, виникає необхідність у правовому забезпеченні спілкування, його захисті та регламентації критеріїв його безпечності на всіх рівнях соціуму [5].

Загалом право активно реагує на зміни, що відбуваються в сучасному суспільстві. З одного боку, законодавство підпадає під вплив процесів, породжених дією інформаційних і комунікативних технологій, а з іншого – є засобом регулювання суспільних відносин, що впливає на інформаційні процеси та на їх глобалізацію. Отже, складна природа права формує особливі вимоги до нормотворчості в умовах інформатизації.

Інформаційне суспільство передбачає прийняття суб'єктом взаємодії відповідальності за наявний стан справ у інформаційній і правовій реальності, його може бути досягнуто шляхом якісної підготовки молодих кадрів і розвитку правосвідомості суспільства в глибинному культурологічному контексті. Функція соціального контролю переходить від санкції правової норми до особистісного рівня його суб'єктів. Це передусім зумовлює відмову від інститутів вторинного соціального контролю на користь первинного, регулятивного.

Серед негативних наслідків інформаційної революції варто назвати активне і безконтрольне поширення в світовій мережі матеріалів непристойного змісту (дитячої порнографії, використання Інтернету для азартних ігор тощо), які загрожують

моральним засадам суспільства. Це пов'язано з тим, що на сучасному етапі Інтернет нікому конкретно не належить, а тому не існує адміністративної інстанції, яка могла б у глобальному масштабі регулювати стан справ у цій галузі. Так, спроби ухвалити в американському конгресі «Біль про непристойності в телекомунікаціях», який передбачав розширення категорії обмежень щодо свободи поширення інформації в Інтернеті, викликало масові протести, у результаті чого законопроект було відхилено.

Окрім цього, Інтернет може слугувати засобом поширення пропагандистських матеріалів злочинних організацій, інструкцій щодо виготовлення вибухових та отруйних речовин, зброї, наркотичних і психотропних засобів, методів розкриття електронних та інших шифрів тощо. Зазначену інформацію досить легко замаскувати, наприклад, під науково-технічну.

На жаль, свободу пошуку й отримання інформації в сучасній інформаційній дійсності нерідко визначають як право на загальну відкритість інформаційного простору. Виникає проблема правового регулювання Інтернет-мережі, розв'язання якої потребує втручання держави, тобто прийняття відповідних законів.

З метою визначення напрямів такого регулювання в низці країн було проведено спеціальні дослідження, створено урядові й громадські об'єднання, розроблено кодекси інформаційної етики в Інтернеті та проекти законів. Спочатку контент формувався без будь-якого контролю, проте з 1990-х років почали регулярно проводити конференції Міжнародної асоціації обробки інформації, де обговорюють етичні й правові аспекти використання Інтернету. Головну увагу на цих заходах приділяють проблемі свободи слова і дотримання інших свобод людини. Так, на щорічних конференціях «Computers, Freedom, and Privacy» кібернетики, юристи, суспільні діячі, урядовці обговорюють проблеми впливу комп'ютерів і телекомунікаційних технологій на свободу та приватне життя [8]. Прагнення управлінських структур суспільства впровадити різні регуляторні механізми в роботу Інтернету є цілком обґрунтованим. Держави, намагаючись обмежити шкідливий, на їхню думку, вплив інформації в Інтернеті, починають розробляти спеціальні законодавчі акти. Однак, «як і в реальному житті, процеси у віртуальному світі не можуть бути упорядковані лише

законодавчими актами» [9, с. 79]. Значну роль у цьому процесі мають відіграти також етичні чинники.

Нині світова спільнота почала усвідомлювати необхідність створення широкої правової бази для реалізації контролю змісту Інтернет-мережі. Складність цієї проблеми полягає в її глобальному характері, тому реалізація контролю вимагає узгоджених урядів всіх держав світової спільноти. У сучасних умовах культурних, релігійних, політичних і економічних відмінностей, національних традицій здійснення таких узгоджених дій є майже неможливим. З огляду на це, уряди багатьох країн намагаються самостійно протидіяти поширенню неприйнятної політичної, релігійної та моральної інформації в Інтернеті.

На сучасному етапі є два основних підходи до цієї проблеми: американо-європейський і азійський [10, с. 32]. У США і країнах Європи вважають, що державне регулювання Інтернету має бути мінімальним, тому акцент роблять на саморегулюванні мережі. У країнах Західної Європи оптимальним вирішенням цього питання вважають розроблення типових юридичних норм для всіх країн [10, с. 32]. У КНР і Сінгапурі необхідним вважають обмеження доступу до певних видів інформації. У цьому контексті професор права Стенфордського університету Л. Лессінг попереджає, що використання створених в індустріальну епоху законів, які регулюють процеси поширення й обміну інформацією, в умовах інформаційної епохи може стати перешкодою культурного та технологічного прогресу людства. Науковець вводить термін «інформаційна контрреволюція». Тобто світова спільнота потребує формування нової системи законів, які б забезпечили найменш конфліктне входження суспільства в нову інформаційну епоху [11, с. 175].

Безглуздо заперечувати позитивні наслідки розвитку Інтернету, проте варто звертати увагу на спричинені нею проблеми. Необхідно зважати, що вони складні і їх не можна розв'язати лише ухваленням правових актів. Для цього варто модернізувати як правову систему суспільства, так і сформувані нові етичні норми поведінки в кіберпросторі. Звернення до етичних норм є важливим як для користувачів Інтернету, так і для законодавців, які забезпечують функціонування правових норм. Формування етики нової інформаційної культури є задачею, що постає перед особистістю та суспільством загалом.

Інформаційна етика є необхідним компонентом інформаційного суспільства, тому що лише вона здатна забезпечити необхідний рівень його інформаційної безпеки. Жодні технічні, правові, організаційні та інші заходи не здатні повноцінно розв'язати окреслену проблему. З цією метою ЮНЕСКО організовує серію регіональних конференцій, присвячених етичним аспектам інформаційного суспільства. У їх програмних документах наголошено на зв'язку між етикою інформаційного суспільства, правами людини та верховенством правової держави.

Отже, можливості нових інформаційних технологій породжують нові морально-правові проблеми та загрози, яких суспільство прагне уникнути. В умовах технічного і технологічного розвитку нагальним стає питання щодо можливості розв'язання соціокультурних, правових, моральних і гуманітарних проблем із використанням інформаційних технологій. Зі збільшенням нововведень влада технологій породжує та розвиває такі форми існування і впливу, які соціум не здатен миттєво критично осмислити, а також перебачити їх можливі наслідки. Побудова інформаційного суспільства ставить перед людством низку викликів: інформаційні технології починають переважати над традиційними формами побудови особистісних цінностей, розмиваються стандарти самовираження особистості, змінюється весь комплекс ціннісних орієнтацій. Значна кількість інформації найрізноманітнішого змісту, зокрема зі сфери моралі, прирікає людей не лише на неможливість її рефлексії та засвоєння. Надлишок суперечливої інформації, маніпуляції суспільної свідомості призводять до того, що сучасній людині все складніше розібратися, що відбувається довкола. Діалектичний взаємозв'язок і взаємозумовленість правових, моральних і технологічних чинників у становленні інформаційного суспільства виявляється в лібералізації правил регулювання інформаційного простору, формуванні нових норм поведінки, у змінах в інформаційному законодавстві, а також підвищенні ролі державного регулювання і міжнародного співробітництва.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бауман З. *Индивидуализированное общество* / З. Бауман. – М. : Логос, 2005. – 390 с.

2. Фролов П. Стан і тенденції розвитку суспільної моралі в інформаційному суспільстві / П. Фролов // *Соціальна психологія*. – 2007. – Спецвип. – С. 37–43.
3. Беляева Е. В. Индивидуальный и коллективный субъекты морали в эпоху глобализации [Электронный ресурс] / Е. В. Беляева // *Філософські проблеми гуманітарних наук*. – Режим доступа: <http://www.info-library.com.ua/books-text-11586.html>. – Загл. с экрана.
4. Эко У. Утраченная укромность частной жизни / У. Эко // *Полный назад! «Горячие войны» и популизм в СМИ*. – М.: Эксмо, 2007. – 592 с.
5. Данильян О. Г. Моральні проблеми інформаційного суспільства / О. Г. Данильян // *Інформаційне суспільство і держава: проблеми взаємодії на сучасному етапі : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 26 жовт. 2012 р.)*. – Харків : НДІ держ. буд-ва та місц. самоврядування, 2012. – С. 21–24.
6. Кушакова-Костицька Н. В. Національна ідентичність як психологічна проблема особистості в інформаційну добу / Н. В. Кушакова-Костицька // *Юридична психологія та педагогіка*. – 2009. – № 2. – С. 276–283.
7. Дзьобань О. П. До проблеми морально-етичних аспектів інформаційного суспільства / О. П. Дзьобань, С. Б. Жданенко // *Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»*. – 2013. – № 5 (19). – С. 113–122.
8. Ten Years of Computers, Freedom and Privacy: A Personal Retrospective [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.cfp2000.org/papers/2cranor.pdf>. – Title from the screen.
9. Гринченко Т. А. Этические проблемы формирования глобального информационного пространства / Т. А. Гринченко // *Математичні машини і системи*. – 2007. – № 3. – С. 76–84.
10. Засурский Я. Н. Регулирование и саморегулирование сети Интернет: европейские документы и опыт / Я. Н. Засурский // *Информационное общество*. – 2000. – Вып. 4. – С. 32–33.
11. Лессиг Л. Свободная культура / Л. Лессиг ; пер. с англ. – М.: Прагматика культуры, 2007. – 272 с.

REFERENCES

1. Bauman, Z. (2005). *Individualizirovannoe obshchestvo [Individualized society]*. Moscow: Logos [in Russian].
2. Frolov, P. (2007). Stan i tendentsii rozvytku suspilnoi morali v informatsiinomu suspilstvi [Status and tendencies of development of public morality in the information society]. *Sotsialna psykholohiia, social Psychology, spetsvyvusk, 37-43* [in Ukrainian].
3. Beliaeva, E.V. Individualnyi i kollektivnyi subekty morali v epohu globalizatsii [Individual and collective subjects of morality in the era of globalization]. *Filozofski problemy gumanitarnykh nauk, Philosophical problems of the humanities*. Retrieved from <http://www.info-library.com.ua/books-text-11586.html> [in Russian].
4. Eko, U. (2007). Utrachennaia ukromnost chastnoi zhizni [Lost secrecy of privacy]. *Polnyi nazad! Goriachie voyny i populizm v SMI, Full back! Hot wars and populism in the media* [in Russian].
5. Danylian, O.H. (2012). Moralni problemy informatsiinoho suspilstva [The moral problems of the information society]. *Informatsiine suspilstvo i derzhava: problemy vzaiemodii na suchasnomu etapi, Information Society and the State: Problems of Interaction at the Modern Stage: Proceedings of the International Scientific and Practical Conference*. Kharkiv: NDI derzh. bud-va ta mists. Samovriaduvannia [in Ukrainian].
6. Kushakova-Kostytska, N.V. (2009). Natsionalna identychnist yak psykholohichna problema osobystosti v informatsiinuu dobu [National identity as a psychological problem of personality in the information age]. *Yurydychna psykholohiia ta pedahohika, Legal psychology and pedagogy, 2, 276-283* [in Ukrainian].
7. Dzoban, O.P., & Zhdanenko, S.B. (2013). Do problemy moralno-etychnykh aspektiv informatsiinoho suspilstva [The problem of moral and ethical aspects of the information society]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu Yurydychna akademiiia Ukrainy imeni Yaroslava Mudroho, Bulletin of the National University Legal Academy of Ukraine named after Yaroslav the Wise, 5(19), 113-122* [in Ukrainian].
8. Ten Years of Computers, Freedom and Privacy: A Personal Retrospective. (n.d.). *www.cfp2000.org*. Retrieved from <http://www.cfp2000.org/papers/2cranor.pdf>.
9. Grinchenko, T.A. (2007). Eticheskie problemy formirovaniia globalnogo informacionnogo prostranstva [Ethical problems of the formation of the global information space]. *Matematychni mashyny i systemy, Mathematical Machines and Systems, 3, 76-84* [in Russian].
10. Zasurskii, Ya.N. (2000). Regulirovanie i samoregulirovanie seti Internet: evropeiskie dokumenty i opyt [Regulation and self-regulation of the Internet: European documents and experience]. *Informatsionnoe obshchestvo, Information society, 4, 32-33* [in Russian].
11. Lessig, L. (2007). *Svobodnaia kultura [Free Culture]*. Moscow: Pragmatika kul'tury [in Russian].

Стаття надійшла до редколегії 14.09.2017

Serdiuk I. – *Postgraduate Student of the National Academy of Internal Affairs, Kyiv, Ukraine*

Moral and Legal Challenges for Global Information Society

The article explores the problems that society faces with in the era of the global information revolution. In the electronic space, behavioral standards and value orientations of the individual are changing. All this creates a number of serious moral and legal problems that require discussion within the framework of humanitarian knowledge. The need for a society in universal moral norms is solved at the expense of axiological pluralism. It is claimed that the pluralistic ideology of the information society leads to the loss of a clear hierarchy of moral values, the growth of alienation and the loss of connection with its authenticity. Law as a way of regulating public relations, affects information processes, their globalization. The world powers are beginning to realize the need to create a broad legal framework for monitoring the content of the Internet. The complexity of this problem is determined by its global nature, therefore the implementation of control requires concerted action by the entire world community. It is necessary to modernize both the legal system of society and form new ethical norms of behavior in cyberspace. The dialectical interconnection and interdependence of legal, moral and technological factors in the formation of the information society is manifested in the liberalization of rules for the regulation of the information space, the formation of new norms of behavior, changes in information legislation, the role of state regulation and international cooperation.

Keywords: global information society, morality, law, axiological pluralism, alienation, consumer culture, communication, information legislation.